

Za pozůstatky romantického letohrádku na vrchu Kamýku

NA KOLE ZA POZNÁNÍM

Start a cíl: Rokycany, žst.
Délka: 39 km
Náročnost: střední
Vhodné kolo: trekové, horské

Dnes se vydáme na Rokycansko. Trasu začneme, ale i skončíme na nádraží, kde stává každou hodinu rychlíky, které přepravují kola, ale také vlaky osobní a to nejen od Prahy a Plzně, ale také od Mirosova. Prohlédneme si jak místa, kde se zde těžilo černé uhlí, tak šternberský zámek s parkem, nedaleký romantický hrad, ale rozhlédneme se také do kraje z nenápadné skály jen kousek od silnice. V lese nad Březinou dosáhneme nejvyššího bodu našeho výletu, poté už pozvolna sjíždíme do Rokycan. Pokud se na trasu vydáte ještě teď v podzimních dnech, užijete si krásné zabarveného listí a možná v případě inverze či ranních mlh nejspíš na Břasích „vykouknete“ z oblačnosti, protože v úseku mezi Břasy a Březinou se budete pohybovat v nadmořské výšce kolem 500 metrů.

Z rokycanského nádraží dojedeme na Masarykovo náměstí a odtud ulicí Míru na kruhový objezd na Plzeňské ulici. Ta je lemovaná pruhy pro cyklisty v chodníku, po kterých dojedeme po cyklotrase číslo 3 až k dalšímu kruhovému objezdu na kraji města. Zde se trasa na několik set metrů dostává na silnici, aby z ní před kopcem odbočila vpravo na pěknou asfaltovou cyklostezku. Ta podjíždí dálnici a poté již se šterkovým povrchem vede cyklisty při železniční trati ke Klabavě. Z cyklotrasy číslo 3 odbočíme v dolíčku před Ejpovickou nádrží doprava k lávce. Zvidavější cyklisté si tu mohou prohlédnout tunely, do kterých byla svedena Klabava v době, kdy se tu těžila železná ruda a Ejpovické jezero ještě neexistovalo.

Dále pokračujeme po žluté turistické značce, ze které můžeme ještě asi 200 metrů sjít k jezeru do místa, kde je infotabule o Ejpovických útesech. Strmé červeně zbarvené skály ze sopečných tufů klabavského souvrství spodního ordoviku jsou v tomto místě přes vodní hladinu pěkně vidět. Na plochách bulžňíkových skalisek ohlazených mořskou abrazí jsou patrné nárůsty několika typů organismů, mezi kterými vynikají zejména stromatolity a povlékaná zoaria mechovek rodu Berenicea. Útesy jsou jedinečným dokladem příbojové činnosti v českém spodním ordoviku a současně nejstarším dochovaným dokladem společenstev příbojových organismů vůbec. Po žluté turistické značce pokračujeme do Klabavy, kde se dáme po cestě doleva směrem ke golfovému hřišti. Dojedeme ale jen k rozcestí na kopci, odkud nás pěkná cesta dovede k modré

NA PODZIM se stromy kolem cest krásně zabarvují.

Foto na stránce: Radka Žáková

Kamýk

bulžňíkový vrch, z něž se těžil kámen na úpravu cest, který se zpracovával ve šterkovně na východní straně kopce. Již v roce 1692 byl na vrcholu Kamýku vztyčen kříž se sochami sv. Háty, Kristiny, Vavřince a Floriána jako díkuvzdání za ochranu před morem. Ty ale zmizely neznámo kam. Později v roce 1750 nechal tehdejší vlastník Jan ze Šternberka postavit na vrcholu Kamýku letohrádek. K němu jezdilo panstvo ze zámku přes velký rybník, který zanikl záhy po zrušení osekých železáren kolem roku 1814. V roce 1839 byla z letohrádku již ruina. V roce 1979-1981 letohrádek obec upravila, v letech 2005-2006 byl pak zásluhou občanů zbaven náletů. V posledních letech bylo ještě upraveno okolí Kamýku, přibýly lavičky a veřejné osvětlení. Z „oken“ bývalého letohrádku je krásný pohled do okolí.

turistické značce. Ta vede přes Čertův kámen, skalku v lese, kterou zde údajně ztratil čert. Odtud se budeme držet Naučné stezky Kokotské rybníky. Její další zastavení je u Dolního Kokotského rybníka. Tam se také na infotabuli dovíte, komu se říkalo kokot, po kterém se rybník jmenuje. Můžete posedět v kryté odpočívce na hrázi a pokochat se pěknou vyhlídkou na rybník.

Trasa naučné stezky dále pokračuje směrem k Hornímu Kokotskému rybníku, který ale o pár metrů míjí. Přes les nás dovede do Bušovic. Kolem zdejšího záměčku projedeme do Strápole. Silnice do Stupna, po které pojedeme, tu několikrát křížuje železniční trať, tak přejíždějte koleje opatrně (raději kolmo), aby vám kolo do nich nevjelo. Bývají to nepřijemné pády. Ve Stupně u kostela, jehož stíhlou věž již zdáli uvidíte, odbočte k přírodní památce Bašta. Je to místo ve svahu, kde zůstaly odkryté vrstvy černého uhlí, které se zde jako na jediném místě v Čechách průmyslově těžilo přímo na povrchu, o čemž se dočtete na

infotabulích. Jsou tu dvě – jedna přímo k přírodní památce Bašta, druhá je součástí naučné stezky Po stopách důlní činnosti na Břasku, která mapuje zdejší místa spjatá s těžbou uhlí a na ni navazující průmyslovou výrobou. Z Bašty se přes křižovatku u křížku vydáme přímo do Břas. Mlsalové mohou zastavit kousek od křižovatky v cukrárně, ti, kteří mají radši pěkné výhle-

dy, pak raději vyšplhají na skálu Křemenáč jen pár desítek metrů od silnice. V nejvyšším místě je lavička, takže pokud bude pěkně, můžete tu chvíli posedět.

Další zastávkou je zámek Březina s půvabným parkem. Právě teď na podzim, kdy se listí barví krásně do žluta, bývá nejkrásnější. Park projedeme kolem zahradní kaple po žluté turistické značce až

PODROBNÉ VEDENÍ linie trasy na mapě najdete na: <http://www.cykloserver.cz/f/7735192638/>

Užitečné informace:

Občerstvení na trase: Břasy, Osek, Rokycany
Cykloservisy na trase: Stupno
Odkazy: <http://www.radnicko.cz/content/view/full/596/> – památky na Radnicku
<http://www.plzenskonakole.cz/cz/po-naucne-stezce-za-cernym-kanafasem-a-kordaity-1154.htm> – o Naučné stezce Po stopách důlní činnosti na Břasku
Trasa: <http://www.cykloserver.cz/f/7735192638/>
<http://www.cykloserver.cz/f/7735192638/>

HRAD Březina.

ZÁMEK v Oseku.

k saloonu, nedávno opravené zřícenině hradu Březina. Zásluhou majitele z rodu Šternbergů to již není ruina. Nejhezčí pohled je na hrad Březina od rybníčku, kam se místní rádi chodí koupat i společně posedět. My kolem něj a také kolem malé jeskyně ve skále projedeme k silnici do Volduch. Poslední metry stoupání do lesa a pak krásný dlouhý sjezd s vyhlídkou až na Brdy. Ve Volduchách odbočíme doprava ve směru na Osek. Už zdáli je vidět netypická zámecká věž s hodinovým ciferníkem přímo ve střeše. Zdejší zámek, který byl dlouhá léta využíván jako sídlo statku,

byl vrácen původním majitelům, kteří se snaží jej uvést do předválečné podoby.

V Oseku nás čeká ještě jedna zajímavost – cíl naší cesty. Dlouho jsem kolem něj jezdila a lámala si hlavu tím, co na vršem pokryté skále stávalo. Když jsem vrch Kamýk poprvé navštívila, žádná infotabule tam ještě nebyla. Teď je místo i jeho okolí krásně upraveno a kromě tabule tu najdete i lavičky. Můžete tak posedět a třeba se podívat i na pole přírodní památky Vosek na jižním obzoru. Tam se nalézají známé rokycanské kulíčky, které si můžete prohlédnout třeba v rokycanském muzeu. Kulovité kamenné konkrce totiž mnohdy ukrývají zkameněliny. Celý tento kraj, je plný zajímavostí a hlavně kolébkou vědeckého poznání, které hrabě Kašpar Šternberg tolik podporoval. Mecenáš vědeckého poznání pomohl mj. tomu, že se tento kraj stal kolébkou hned dvou vědních oborů – víte kterých?

Přístě: Bude pokračování???

Trasu připravila **Radka Žáková**, plzeňská cykloprůvodkyně a editorka portálu plzenskonakole.cz

Seriál cyklovýletů po Plzeňském a Karlovarském kraji vzniká ve spolupráci s regionálním informačním portálem pro cyklisty plzenskonakole.cz

plzenskonakole.cz

VYHLÍDKA ze skály na Křemenáči.